

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/625/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813215734
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813215734.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. C. A., s.r.o., so sídlom O. 5, K., IČO: XX XXX XXX, zast. E. C., s. r. o., so sídlom O. 5, K., IČO: XX XXX XXX proti odporcom: 1/ K. Z., nar. X.X.XXXX, bytom O., W. XXXX/XX, občan SR, zast. B.. W. U., advokátom so sídlom O., G. Z. 6, 2/ K. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O., F. M. XXX/XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: U. združenie Z. OCI. PRÁV A., so sídlom K., Z. námestie 7, IČO XXXXXXXX, zast. B.. K. B., advokátom so sídlom K., V. XX, o zaplatenie 2.708,64 eur s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 4C/4/2014-118, zo dňa 11. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.708,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 72,21 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.708,64 eur od 13.02.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 590,74 eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu, všetko v 30,- eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd svojim rozsudkom uložil, aby odporcovia v 1. a 2. rade zaplatili navrhovateľovi sumu 2.708,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 72,21 eur a spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.708,64 eur od 13.02.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 590,74 eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu, všetko v 15,- eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Vo zvyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozsudku, ktorým súd rozhodol o povinnosti odporcov uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 15 eur podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Zastával názor, že uvedený záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach zjavne znevýhodňuje postavenie navrhovateľa, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačnej splátky s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý (len istina vo výške 2708,64 eur by bola uhradená v časovom rozmedzí vyše 15 rokov). Poukázal na to, že navrhovateľ sa nebráni plneniu dlžnej sumy v splátkach avšak vo výške, ktorá bude primeraná výške celkovej dlžnej sumy. V danom prípade je navrhovateľ ochotný súhlasiť so splátkami v minimálnej výške 40 eur mesačne. Žiadal zohľadniť, že na plnenie boli zaviazaní dvaja odporcovia, teda obaja majú mať záujem na úhrade dlhu v stanovených mesačných splátkach. Uviedol, že postavenie samotných odporcov sa zhoršuje, keďže platením dlžnej

sumy v nízkych splátkach, a teda v dôsledku neúmerne dlhého časového obdobia až do úplného splatenia dlžnej sumy v splátkach, neustále rastú úroky z omeškania, čím sa samotná výška pohľadávky zvyšuje.

Odporkyňa v 1. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že jej finančná situácia jej nedovoľuje uhrádzať vyššiu sumu splátok, ako bolo určené prvostupňovým súdom. Považuje za prvoradé, aby uhradila svoj záväzok voči poškodeným vyplývajúci jej z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/117/2013 zo dňa 18.09.2013, ktorým bola zaviazaná uhradiť poškodeným škodu v celkovej výške 10294,10 eur, aby sa tak osvedčila v skúšobnej dobe nariadenej súdom, lebo v opačnom prípade súd môže rozhodnúť o vykonaní podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody na 3 roky a nebude možné, aby vykonávala pracovnú alebo inú zárobkovú činnosť a naďalej uhrádzala svoj dlh. Nepovažuje za významné, že k uhradeniu pohľadávky bola zaviazaná aj odporkyňa v 2. rade, pretože nie je v možnostiach odporkyne v 1. rade nijakým spôsobom donútiť odporkyňu 2/ k plneniu svojho záväzku. Odporkyňa v 2. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Vo vyjadrení potvrdila, že ako slobodná matka vychováva 16 ročného syna, ktorý je žiakom prvého ročníka Obchodnej akadémie v Prievidzi. Pracuje ako učiteľka materskej školy. Poberá náhradné výživné. Nie je v jej možnostiach platiť dlh za odporkyňu v 1. rade, nakoľko sama má hypotekárny úver na byt. Uviedla, že o živote odporkyne 1. nemá žiadnu vedomosť, nestretáva sa s ňou a nekontaktuje.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu, ktorým odvolateľ namietal rozhodnutie súdu prvého stupňa ohľadne výšky splátok dlžnej sumy zaujal stanovisko k posúdeniu samotného nároku navrhovateľa. Namietal premlčanie, aktívnu legitimáciu navrhovateľa, porušenie spotrebiteľského práva v dôsledku čoho navrhol, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie resp., aby rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne. K splatnosti dlhu sa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Okresný súd svojim rozsudkom rozhodol o povinnosti odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 2708,64 eur s prísl. a nahradiť trovy konania vo výške 590,74 eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu, všetko v 15 eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Vo zvyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Nakoľko odvolanie navrhovateľa smerovalo len proti výške povolených splátok, odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal len zročnosťou priznanej sumy s tým, že v ostatnej časti rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 206 ods. 3 O.s.p. nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd stanovisko vedľajšieho účastníka, ktorý namietal premlčanie, spochybňoval aktívnu legitimáciu navrhovateľa a pod. za irelevantné.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súdom môže byť určené, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výška a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Citované zákonné ustanovenie stanovuje 3 dňovú paričnú lehotu, do ktorej je potrebné povinnosť uloženú v rozsudku splniť. Zároveň sa umožňuje s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a pomery účastníkov určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výška a podmienky zročnosti súd určí vo výroku rozsudku. Podľa ustálenej súdnej praxe hľadiská pre úvahu súdu, či má priznať odporcovi, ktorému platobnú povinnosť určil, výhodu splátok sú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť odporcu, v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku ako aj možnosť navrhovateľa domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa o plnení odporcov v splátkach rozhodol s prihliadnutím na ich osobné a príjmové pomery.

Odvolací súd popri osobných a príjmových pomeroch odporcov, ktoré odvolateľ nespochybňuje zohľadnil aj výšku prisúdeného plnenia a dospel k záveru, že primeranými splátkami sú splátky po 30 eur mesačne, ktoré odvolací súd považoval za primerané k výške prisúdeného plnenia, keď len prisúdená istina predstavuje sumu 2708,64 eur. Pri rozhodovaní teda prihliadol nielen na osobné a majetkové pomery odporcov, ale aj na výšku prisúdeného plnenia. V tomto smere považoval za dôvodné námietky odvolateľa, že prvostupňový súd jednostranne zohľadnil len pomery odporcov a ich platobnú schopnosť a nezohľadnil výšku priznaného plnenia a skutočnosť, že nízke splátky neprimeraným spôsobom zasiahnu do práv navrhovateľa a v konečnom dôsledku poškodia aj samotných odporcov, nakoľko platením dlžnej sumy v nízkych splátkach a teda v dôsledku neúmerne dlhého časového obdobia až do úplného splatenia dlžnej sumy v splátkach, sa neustále zvyšujú úroky z omeškania, čím sa výška dlhu neustále zvyšuje.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zmenil výšku rozsahu splátok na sumu 30 eur mesačne.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech každého z účastníkov rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 2 a § 224 ods. 1, 2 O.s.p.).
Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.